

СВЕТОСЛАВНИК

No 107 / Sept. 2013
PP 333 964 10009

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

15 *Зубиларни*
5. и 6. ОКТОБАР **САБОР**

СРПСКОГ ФОЛКЛОРА

**900 ГОДИНА ОД РОЂЕЊА
СТЕФАНА НЕМАЊЕ**

**ВОЗДИЖЕЊЕ ЧАСНОГ КРСТА
КРСТОВДАН**

ФГ "АВАЛА"

**ГОСТОВАЊЕ
У СРБИЈИ** СТРАНЕ
16/17.

СВЕТОСАВНИК

С благословом ЊП Епископа Г. Иринеја

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

Излази тромесечно за **Божих, Васкрс, Видовдан и Крстовдан**

Парохијски лист уређује свештеник протонамесник Владислав Шиповац
Техничко уређивање и графички дизајн - Раде Берак

СРПСКА ШКОЛА "СВЕТИ САВА"

*** ПЕТКОМ ВЕЧЕ ТОКОМ ПРОБА ФОЛКЛОРА ***

ДЕЦА ПОХАЂАЈУ ЧАСОВЕ СРПСКОГ ЈЕЗИКА И ВЕРОНАУКЕ

Наставница: Здравка Гуглета

ФОЛКЛОРНА ГРУПА – АВАЛА

Пробе се одржавају петком од 18:30 у четири групе:

почетници | мала | средња | велика

Учитељи српских игара:

Јадранка Дивљан | Милка Вранеш и Лука Јеремић | Биљана Цвијетић

За више информација, назовите **Весну Касемовић** на **0402 650 537**

ПЕНЗИОНЕРСКО ДРУШТВО

Српски Пензионери се састају сваког другог четвртка.

Дружење почиње од 10. Ручак у 1 по подне у малој сали.

За више информација, назовите **Пени Ковачевић** на **9489 5914**

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите **велику** или **малу** салу за ваше славље, назовите:

Недељка Божића на **0402 909 182**

НЕМОЈТЕ ЧЕКАТИ ЗАДЊИ ЧАС ДА РЕЗЕРВИШЕТЕ САЛУ ЗА ВАШЕ СЛАВЉЕ.

СВЕТА БОГОСЛУЖЕЊА У ЦРКВИ СВЕТОГ САВЕ

Сваке недеље и празника у 10 сати пре подне

Свештеник: **о. Владислав Шиповац: 0411 749 516**

212-226 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088

(03) 9432 3048 | vladshipovac@hotmail.com | www.spc.org.au

Председник ЦО: **Недељко Божић 0402 909 182**

SmartBus

ГРАДСКИ ПРЕВОЗ ДО НАШЕ ЦРКВЕ

Сваких 10-15 минута, **Smart Bus 901** стаје испред наше цркве у оба правца (to: Melb Airport | to: Frankston).

Од Greensborough железничке станице до цркве за само 4 минута.

Smart Bus 901 повезује цркву са насељима Roxburgh Park-Epping-South Morang.

СЛОВО СВЕШТЕНИКА

Драги парохијани,

Ово 2013. лето Господње изобилује са јубилејима који се тичу историје нашег род српског и простора у којима српски народ вековима живи.

У нашој Отаџбини, Србији, ових дана се увелико спрема прослава у част 1700 година од доношења Миланског едикта, то јест државног указа које је донео свети цар Константин, који је рођен у Нишу. Милански едикт је донео верску равноправност у тадашњем римском царству и престанак прогона хришћана које је трајало три стотине година.

Ова година је исто у знаку 200 година од рођења великог српског песника и владара Црне Горе, Петра Петровића II – Његоша, за које се мало говори, ваљда због дате политичке ситуације.

Уједно, 2013. година је у знаку 900 година од рођења Стефана Немање, великог жупана, родоначалника лозе Немањића и оца нашег Светога Саве.

Три важна догађаја која су утицала на историју читавог човечанства, па и нас Срба. Сва три догађају се могу повезати са вером у Господа Бога нашег Исуса Христа, јер Едикт је дао слободу Хришћанима, а потези Немање и Његоша су одредиле и пут српскоме народу да истраје у борби за крст часни и слободу златну.

Држимо се уског и трновитог пута Господњег, али ипак спасоносног, као што су то чинили наши славни преци и вође народа нашег, српскога.

С поштовањем, о. Владислав Шиповац

Dear parishioners,

This 2013th year of our Lord is full of jubilees which relate to the history of our Serbian people and the lands in which we have lived and breathed for centuries.

In the land of our forefathers, Serbia, preparations are underway for the grand celebration of 1700 years since the granting of freedom for all Christians in the then Roman Empire through the Edict of Milan. This document was issued by the Holy Emperor Constantine who was born in the city of Nish (Naissus) where the central global celebration is to take place.

This year also marks 200 years since the birth of the great Serbian writer and ruler of Montenegro, Petar Petrovic II – Njegosh, whose writings are still read and studied by many scholars of our language and history.

The year 2013 is also dedicated to 900 years since the birth of the Grand Zhupan Stefan Nemanja, father of our holy St Sava and founder of the Nemanjich dynasty.

Three events which influenced the history of human civilisation, especially that of the Serbian people. All three can be linked to our Lord and Saviour Jesus Christ, as the Edict gave freedom to Christians, and both Nemanja and Njegosh influenced the path chosen by the Serbian people to endure hardship for "the honourable cross and golden freedom".

Let us stay on the Lord's narrow, yet holy and life-saving path, as our forefathers did before us, along with the wise leaders of our Serbian people,

With blessings, Fr Vladislav Sipovac

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

С Е П Т Е М Б А Р

Петак 27. **Воздвижење Часног Крста – Крстовдан**
Св литургија у 10 (*дан строга поста*)

Недеља 29. Св литургија у 10

О К Т О Б А Р

Субота 5. Св литургија у 9, и општи парастос – **Задушнице**

Недеља 6. Св литургија у 10

15. јубиларни Сабор Српског Фолклора

Недеља 13. Св литургија у 10

Недеља 20. Св литургија у 10

Недеља 27. **Преподобна мати Параскева – Св Петка**
Св литургија у 10

Четвртак 31. **Св апостол Лука | Св Петар Цетињски**
Резање славских колача од 8:30. Св литургија у 10

Н О В Е М Б А Р

Субота 2. Св литургија у 9, и општи парастос – **Задушнице**

Недеља 3. Св литургија у 10

Петак 8. **Свети вмч. Димитрије – Митровдан**
Св литургија у 10

Недеља 10. Св литургија у 10

Субота 16. Св литургија у 9 (Ђурђиц)

Недеља 17. Св литургија у 10

Четвртак 21. **Свети архангел Михаило – Арханђеловдан**
Резање славских колача од 7:30. Св литургија у 10

Недеља 24. Св литургија у 10

Четвртак 28. (*Почетак Божийног поста*)

Д Е Ц Е М Б А Р

Недеља 1. Св литургија и причешће у 10

Среда 4. **Ваведене Пресвете Богородице**
Св литургија и причешће у 10

Недеља 8. Св литургија и причешће у 10

Недеља 15. Св литургија и причешће у 10

Четвртак 19. **Св Николај Чудотворац, арх. Мирликијски**
Резање славских колача од 7. Св литургија у 10

Недеља 22. Св литургија и причешће у 10 (*Детињци*)

Недеља 29. Св литургија и причешће у 10 (*Материце*)

Добро дошли у храм Светога Саве – сваке недеље и празником

SCHEDULE OF CHURCH SERVICES

SEPTEMBER

Friday 27th	Exaltation of the Precious and Life-giving Cross Holy liturgy at 10am (<i>strict fasting day</i>)
Sunday 29 th	Holy liturgy at 10am

OCTOBER

Saturday 5 th	Holy liturgy at 9am, then pomen – Memorial Saturday
Sunday 6 th	Holy Liturgy at 10:00am 15th jubilee Sabor of Serbian Folklore
Sunday 13 th	Holy liturgy at 10am
Sunday 20 th	Holy liturgy at 10am
Sunday 27th	Venerable Mother Paraskeva – St Petka Holy liturgy at 10am
Thursday 31st	St Luke the Apostle St Petar of Cetinje Blessing of slava bread at 8:30. Holy liturgy at 10am

NOVEMBER

Saturday 2 nd	Holy liturgy at 9am, then pomen – Memorial Saturday
Sunday 3 rd	Holy liturgy at 10am
Friday 8th	St Demetrius the Great Martyr Holy liturgy at 10am
Sunday 10 th	Holy liturgy at 10am
Saturday 16 th	Holy liturgy at 9am (Djurdjic)
Sunday 17 th	Holy liturgy at 10am
Thursday 21st	Synaxis of the Holy Archangel Michael Blessing of slava bread at 7:30. Holy liturgy at 10am
Sunday 24 th	Holy liturgy at 10am
Thursday 28th	(Start of Nativity fast)

DECEMBER

Sunday 1 st	Holy liturgy and Communion at 10am
Wednesday 4th	Entrance of the Holy Theotokos Holy liturgy and Communion at 10am
Sunday 8 th	Holy liturgy and Communion at 10am
Sunday 15 th	Holy liturgy and Communion at 10am
Thursday 19th	St Nicholas the Wonderworker Blessing of slava bread at 7:00. Holy liturgy at 10am
Sunday 22 nd	Holy liturgy and Communion at 10 (<i>Serb. Children's Day</i>)
Sunday 29 th	Holy liturgy and Communion at 10 (<i>Serb. Mother's Day</i>)

Welcome to our Church of St Sava, every Sunday and feast day

ВОЗДВИЖЕЊЕ ЧАСНОГ КРСТА – КРСТОВДАН

Пре два миленијума, Апостол Павле је написао: „Реч о крсту је лудост онима који гину, а сила Божија нама који се спасавамо.“ (1.Кор. 1:18)

Ваистину, колико има људи на овој нашој планети који не могу ни да виде крст и да осете силу његову, трудећи се да га што више удаље од себе и из своје околине.

Колико се само улаже напора да се надгласа реч о крсту, да се уместо истине подметне неистина, уместо правде неправда, уместо добра зло. Људи покушавају да оцрне и затамне светлост истине, али бивају изненађени својим неуспесима. Не желе људи да „познају Бога у премудрости Божијој“ па зато „изволи се Богу да лудошћу проповеди спасе оне који верују“ (1.Кор 1:21).

„Јер је лудост Божија мудрија од људи и слабост је Божија јача од људи“ (1.Кор. 1:25), и „што је лудо пред светом оно изабра Бог да посрами мудре; и што је слабо пред светом оно изабра Бог да посрами јаке; и што је неплеменито пред светом и уништено изабра Бог, и што није, да уништи оно што јест, да се не похвали ни једно тело пред Богом“ (1.Кор. 1:27-29).

Тешко је људима надгласати тишину Божију. Сви галаме и износе неке своје идеје и не знајући да једни друге надгласавају, а Бог само ћути и стрпљиво чека. Апостол Петар нам поручује „да ће у последње дане доћи ругачи који ће живети по својим жељама“ (2.Петр. 3:3), а апостол Павле „да ће у последња времена одступити неки од вере слушајући лажне духове и науке ђаволске“ (1.Тим. 4:1).

Ову вечну истину нам потврђује празник Воздвижења Часног Крста.

За време цара Константина и његове мајке царице Јелене десило се неколико чуда у вези са Часним Крстом.

Цару Константину указао се три пута Часни Крст на небу. Први пут када је хтео да казни цара Максенција за многа његова недела и злочине. Сакупивши војску, цар Константин стаде на молитву Богу и тражаше од Њега да му дарује победу над насилником. Након усрдне молитве у подне му се јави на небу Крст Господњи, изображен звездама, који је сијао јаче од сунца и на коме беше натпис: „Овим побеђуј!“

Ово видеше и сви војници и удивеше се. После виђења цар нареди да се позову златари и да од злата, бисера и драгог камења направе Часни Крст по узору на знамење које се јавило и да се носи испред пукова војске. Силом Часнога Крста царска војска однесе победу над многобројнијим непријатељем.

Други пут је цар Константин водио рат против Византинаца и од њих два пута био поражен. Једне вечери подигавши очи своје на небо виде звездама написану реченицу: „Призови ме у дан невоље своје и избавићу те, и ти ћеш ме прославити“ (Пс. 49:15). Уплаши се и погледавши други пут у небо угледа, као и раније, Крст на небу изображен од звезда и око њега написано:

„Овим знаком победићеш!“

После тога виђења цар поступи као и први пут и однесе победу над непријатељима.

Трећи пут цар Константин је био у рату са Скитима на реци Дунаву. И тада му се јавио на небу Часни Крст и он силом његовом однесе победу над непријатељима.

Познавши из ових чудесних догађаја силу распетога на Крсту, Господа Исуса Христа, и поверовавши у Њега, цар Константин се крсти. У срцу му се јави жеља да пронађе Крст на коме је страдао Господ Исус Христос. Цар посла своју богољубиву мајку у Јерусалим са великим благом да тамо тражи Часни Крст Господњи.

У Јерусалиму царица Јелена обиђе сва света места, очисти их од идолских поганиста и изнесе на светлост часне мошти разних светитеља. Од Јевреја сазнаде за једног старца по имену Јуда, који јој после много наговарања и мука показа место испод идолског храма богињи Венери где је био сакривен Часни Крст. Царица нареди да се идоли сруше а земља и камење раскопају и уклоне. Када беше све урађено, царица позва патријарха

Макарија и он се помоли Богу на том месту. После молитве разли се диван мирис и одмах се указаше према истоку Гроб Христов и Голгота, и у близини њиховој нађоше закопана три крста, а затим и клинце којима је Господ био прикован на крст. Међутим, појави се недоумица који је од три ископана крста онај на коме је био распет Христос. Али Бог не остави слуге своје дуго у недоумици. Догоди се да у то време наиђе пратња са мртвцем кога су носили да сахране.

Патријарх заустави поворку и нареди да се крстови редом полажу на мртваца. И када Крст Христов би положен на мртваца, овај тога часа васкрсне и силом божанског крста Господњег устаде жив. Царица с радошћу прими Часни Крст и поклонивши му се целива га, такође и сва царска свита њена. Они који због тескобе од мноштва народа нису били у стању видети и целивати свети Крст, молише да им се макар издалека покаже да га виде. Тада патријарх јерусалимски Макарије, ставши на узвисици,

подиже Крст показујући га народу. А народ викаше: Господе помилуј! Тако је почео празник Воздвижења - подизања Часног Крста Господњег.

Нека нас овај догађај и празник Воздвижења Крста Господњег и пројава његових чуда поучи. Нека и нас као и цара Константина штити и чува сила Часнога Крста и даје нам снаге да истрајемо у хришћанским и јеванђелским врлинама. Нека

распали у нама жељу за следовањем Христу, за подражавање Његовим делима и Његовом примеру. Нека и нас као и многобројне свете људе подстакне да живимо животом којим су они живели, да чинимо дела која су они чинили и да и ми као и они наследимо непролазна блага Царства небескога.

Уздигнимо Часни Крст као што је то учинио патријарх Макарије 326. године, да и нама светли и чува нас од свих искушења.

Нека нас свеблаги Господ окрили Својом благодаћу и оснажи силом Часнога Крста да бисмо могли увек с радошћу узносити хвалу Њему Господу Богу нашем. АМИН.

900 година од рођења СТЕФАНА НЕМАЊЕ РОДОНАЧАЛНИКА СВЕТОРОДНЕ ЛОЗЕ НЕМАЊИЋА

Стефан Немања (1113.- 1199.) је био велики жупан Рашке, родоначелник владарске лозе Немањића и творац моћне српске државе у средњем веку.

Сматра се једним од најзначајнијих српских владара и, заједно са сином Савом, једним од утемељивача Православне Цркве у народу српском и у тадашњим српским и приморским земаљама.

Доба његове владавине представља преломни период у историји и култури Срба.

Као најмлађи син властелина Завиде, збацио је између 1166. и 1168. године свог најстаријег брата Тихомира и врховну власт Византије. Поред брата Тихомира

имао је још два брата Мирослава и Страцимира.

Након пропасти антивизантијске коалиције, у којој је учествовао, 1172. године, Немања се предао византијском цару Манојлу Комнину (1143-1180) и признао га за свог суверена, ради утврђивање власти.

После смрти цара Манојла 1180., Немања је започео нападе на византијску територију и завршио ширење своје власти на све околне српске области (Косово, Зета, Травунија, Захумље и Неретљанска област). Његова експанзија је окончана поразом на Морави 1190., након чега је Рашка поново постала византијски вазал, али је Немањи признат већи део дотадашњих освајања.

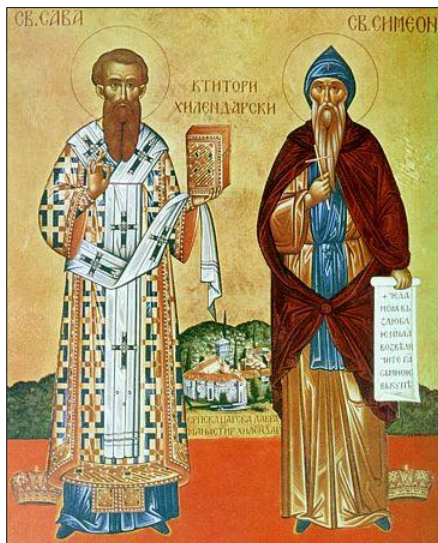

На унутрашњем плану, окренуо се учвршћивању власти у земљи. Сазвао је сабор против богумила у Рашкој, након чега се, уз помоћ војске, обрачунао са следбеницима овог учења, које је сматрано јеретичким и које је слабило унутрашње уређење државе.

Његову владавину карактерише почетак подизања монументалних и величанствених владарских задужбина, као и појава аутентичног српског стила у црквеној архитектури, познатог као Рашки стил, за чији почетак се узима његово подизање манастира Ђурђеви Ступови.

Поред Ступова, Немања је подигао и обновио читав низ цркава и манастира, међу којима треба истаћи манастире: Студеницу и Хиландар, који је обновио из темеља са својим сином, Савом 1198. године. Познато је да је помагао и манастирима у Јерусалиму и у Светој Земљи.

Повукао се са власти и замонашио се на сабору 1196., а за свог наследника је одредио средњег сина Стефана Првовенчаног, који је био ожењен ћерком византијског цара Алексија III.

Преминуо је као монах Симеон у манастиру Хиландар, а његове мошти су 1208. године пренете у манастир Студеницу од стране Светога Саве ради мирења завађене браће.

Свете и мироточиве његове мошти и дан данас се чувају у његовој задужбини, Студеници.

Мемоари Риста Грђића: УСПОМЕНЕ

У овим тешким тренуцима за српски народ и државу, корисно је некада се потсетити прошлих времена и успомена учесника великих збивања.

У овом броју Светосавника, доносимо неколико исечака из мемоара писца који је учествовао у ослобођењу српских земаља, а после тога био сведок народног и државног посрнућа.

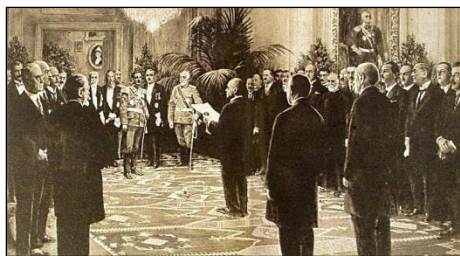

Ристо Грђић је један од најважнијих сведока српског црквеног, јавног и политичког живота прве половине 20. века. Више од три деценије је био водећи економски и правни стручњак Српске Патријаршије, помажући тројици патријараха пре и после Другог светског рата.

Био је угледни банкар, марљиви просветитељ и народни посланик и један од писаца Меморандума СПЦ о страдању Срба у НДХ 1941. године.

ДАН ПРОПАСТИ

На нас омладинце одмах се апеловало, а и сами смо осетили жељу за тим да наставимо школовање и попунимо празнине у нашем државном апарату.

Дана 1. децембра 1918. године би проглашено и формално уједињење и би створена Држава Срба, Хрвата и Словенаца. Све што више живим, све више увиђам колико је људски интелект несавршен и неспособан да схвати догађаје онакве какви су они у суштини, а не онакве какве их ми желимо. Како је могуће да читав један народ упадне у кобну заблуду? Како је могуће да читав српски народ у 1. децембру 1918. види најславнији датум своје историје, највећи успон у животу једне многострадалне нације, најпотпуније остварење свих својих идеала, снова, жеља и надања?

У ствари, 1. децембар 1918. је најнесрећнији дан у историји српског народа! Он нам је донео пуну деморализацију, моралну и економску пропаст, поцепаност и неслогу и, најзад, 6. април 1941. године, кад су сви непријатељи српског народа устали на ноге да га униште и докусуре. Велике силе, а у првом реду Енглези, који су се увек бојали руског продирања на Балкан и стварања јаке словенске и православне снаге на Балкану, створише баш онакву, верски и национално измешану Југославију која никад не може постати јака, снажна и консолидована, да би се могла супротставити интересима великих сила или водити самосталну политику.

ВРЕМЕ СЛОГЕ

Кад се само сетим моралне чврстине српског народа у Босни и Херцеговини у борби против Аустрије! Подизали смо српске школе, стварали "Просвјету" и сами школовали своје ђаке, политички се организовали и у свему предњачили. Речју, били смо држава у држави! Сличан процес видимо и у Србији, Војводини, Црној Гори и свим крајевима где Срби живе. Период од 1903. до 1918. је период највећег успона једне нације која је разједињена имала много јаче јединство него кад се ујединила.

До истог закључка - о несавршености нашег интелекта - долазимо и кад мислимо на 27. март 1941. Сви најбољи наши људи, почев од патријарха Гаврила па даље, веровали су да је то дан победе, дан части, дан кад смо нашли своју душу и прави излаз, као што нам је ласкао лукави Черчил, коме су пречи интереси енглеског народа за један дан него интереси српског народа за сто година. Међутим, тај дан био је дан катастрофе равне косовској, почетак клања и убијања српског народа у целини, почетак братоубилачког рата и свих осталих недогледних несрећа које су му следиле.

БЕСПЛАТНО НАЈСКУПЉЕ

Основна школа у коју сам у Гацку ишао није била државна него српска конфесионална. У отпору према Аустрији, која је радила на денационализовању и покатоличавању Срба, Срби су подигли своје школе које су сами издржавали, плаћајући учитеље и подижући зграде уз огромне материјалне напоре.

Српска црква и српска школа биле су бедеми против аустријанштине и туђинштине. Овакве „српске школе“ нису имали само градови већ и многа села. Какав је напор био сазидати школу, одржавати је и плаћати учитеље и послугу данас је тешко и замислити.

Српски народ у Босни и Херцеговини био је тада сиромашан. Капитализам је био у повоју. Тек се изашло из натуралне привреде. Аустрија је нудила бесплатно школовање, учили, па чак и књиге за ђаке. Срби ипак то нису прихватили него су одржавали своје школе. Широм

Босне и Херцеговине налази се више стотина зграда, бивших српских школа, подигнутих пре 60 и више година трудом и жртвама сиромашног српског народа. Те зграде и данас представљају најлепше објекте у појединим местима.

КАДАР НИЈЕ КАДАР

За све оно што се догодило од 1918. до 1941. године понео је одговорност српски народ. Тај народ, који је заједници несебично даровао огромни морални капитал који је Србија имала у целом свету, па и своје име, своју ратну одштету и своју спаљену и опустошену земљу; који се одрекао свих оних предности које је Србија изнела из Првог светског рата, а у првом реду проширење Србије према Лондонском уговору; тај народ је проглашен за шовинисту, угњетача, пљачкаша и експлоататора!

Та се прича чује и данас, иако је сваком јасно да је Србија економски најзаосталија, и од заједнице најмање користила. Истина је да је Југославија растројила и деморалисала Србе, док су њену пропаст 1941. године све остале етничке групе дочекале, углавном, компактне и уједињене, а економски оснажене. Само је још требало да приграбе и разнесу за време рата, док су Срби били стављени ван закона у Хрватској и Босни, српску имовину и да слика буде потпуна.

ШВЕРЦЕРИ И ШПЕКУЛАНТИ

Првог децембра 1918. године је спроведено уједињење против воље највећег дела Хрвата, а можда и Словенаца. Цео период до 1941. прошао је у борби центрипеталних снага које су углавном представљали Срби, и центрифугалних снага, које су углавном представљали Хрвати, да би им, раније њихов противник, у одсудном моменту пришао и сам Светозар Прибићевић. Улога овог фаталног човека, који је и мене био занео, те сам био његов присташа и фанатични борац, била је за Југославију кобна, а за српски народ од недогледно штетних последица.

Сјајни капетани и мајори из балканских ратова су у Југославији, поставши генерали, почели да се баве корупцијом и да зидају палате по Београду. Исто тако од оних сјајних политичара који су водили Србију од 1903. до 1918. изродила се једна клика политиканата која је, задовољна тим што је остварена велика држава, почела да гледа своје партијске и личне послове. Данас се човек с чуђењем пита: како је то одједном све подбацило?

Прва биљка која је почела после ослобођења да цвета била је корупција. Она се и у нашем Гацку одмах појавила. Влада у Сарајеву, образована по распаду Аустрије, хтела је да помогне ратне страдалнике - интернирце на тај начин, што им је давала неке „извознице“ на соду и друге артикле. Тим су „извозницима“ они могли да извезу из земље извесну количину одређених артикала, и при том нешто зараде. Али они нису знали да с тим

баратају, него се одмах формирала група шверцера и шпекуланата која је од њих откупљивала извознице, дајући им неку накнаду, а сама зарађујући лавовски део. Али чим се чуло да има леба без мотике, кренуше из Гацка читаве поворке страдалника и нестрадалника да у Сарајеву траже извознице.

Сва трговина с извозницама нити је била велика корупција, нити велики ћар, те се више разминула на вицевама на рачун Херцеговаца, нарочито Гачана, али тек с њом је отпочело полагано деморалисање наших Срба и отварање незадовољства код несрпских елемената. Место да се законски обезбеди одштета онима који су за време рата изгубили имовину и страдали, пришло се једној импровизацији, од које скоро нико није имао користи (све се потрошило у возне карте Сарајево-Гацко), а морална штета била је огромна.

ЉАГА НА СРБЕ

Покушао сам да опишем осећања моје генерације према Српству и његовим идеалима. Чини ми се да таквог идеализма никад није било, нити ће га икад бити. Сваки Србин када мисли на тај сјајни период наше историје мора да уздахне. Е, сад је могуће себи представити какав је поремећај у нашим душама настао, кад смо видели све оно што се догађа.

У то почеше из Србије да пристижу нови чиновници. Грешка, која је учињена 1912. године у Македонији, а после рата се поновила, учињена је и у осталим новоослобођеним крајевима, нарочито у Босни и Херцеговини. Најгори кадар, политички

затрован, послан је у те крајеве да замени један савршен бирократски апарат који је била створила Аустрија. Ови су чиновници нанели грдне штете државном ауторитету и српском имену. Срби се покуњише, а остали се злурадо смејају. Бесмучна сепаратистичка пропаганда: франковачка, клерикална и радићевска, доби крила, бацајући на Србе кривицу за све што не ваља.

И оно што нису учинили Срби, и оно што је наопако учињено онде где уопште није била Србија, све је ишло на рачун Срба. Какву је пометњу све то створило код нас Срба омладинаца, није тешко претпоставити. Већина оде у левичаре, да тамо упадне у хаос борби и обрачунавања, где многи потонуше у мрак. Судбина мога колеге Симе Миљуша, који изгуби главу у једној од Стаљинових чистки, а кога данас нико не спомиње, карактеристична је по судбину целе моје генерације. Хаос, лутање и несналажење! Ја, са многима, остадох на линији југословенског национализма, да сви заједно преживимо бродолом 1941. године и да се вратимо на српску националну линију, с које смо и пошли у живот у најранијој својој младости.

(Наставак у следећем броју)

ВИДОВДАНСКА АКАДЕМИЈА

Од свога постанка, у граду Мелбурну пре шест деценија, црква Светог Саве обележава Видовдан када се сећамо Косовског боја и свих страдања после тога.

Некада се овај велики дан у историји Срба прослављао у центру Мелбурна, а данас то Срби чине у новој цркви у Гринсбороу. Тако и приличи да се овдашњи Срба окупљају баш у храму који је грађен као копија крушевачке Лазарице, чији је ктитор био сам кнез Лазар Хребељановић.

У недељу, 30. јуна 2013. после свете литургије, служен је помен за "војнике и војсковође српске који живеће своје положише за веру православну и име српско на Косову и од Косова до данас". Са упаленим воштаницама, верни народ се сећао свих страдалника и оних који су живеће своје дали "за Крст Часни и Слободу Златну".

Ученици српске школе и учесници фолклорне секције "Авала" су овога дана припремили богат културно-уметнички програм. Предвођени свештеником о. Владиславом Шиповцем и наставником

Здравком Гуглетом, велики број деце су рецитовала песме о Косову и Видовдану, а између песама, наступале су три млађе фолклорне групе са играма из Шумадије и других делова Србије. Посебан аплауз су побрали најмлађи који су, са својих 5-6 година, успели да рецитују пред својим родитељима и познаницима.

Програм је завршен песмом "Са Косова зора свиће" из гласа 30 малишана који су песме спремали на часовима српског језика и православне веронауке.

Коло српских сестара "Огњена Марија" припремило је трпезу љубави за све присутне, давши предност учесницима овогодишње Видовданске академије.

На крају, у миру се народ разишао, сви мислећи о судбини народа српског у отаџбини, поготову на Косову и Метохији.

Учесници рецитација:
Јована и Хелена Грмуша
Ангелина Шиповац
Милан и Тамара Грмуша
Кристина Мичић
Филип и Павле Величковић
Бојана Марић
Маја Глигоревић
Адријана Гуглета
Мила Шиповац
Михаила Килибарда
Биљана Марић
Драгана Марић

НА ОБЛАСТ

Фолклорна
гостовала

Група "Авала"
у Србци

СЛАВА КОЛА СЕСТАРА ОГЊЕНА МАРИЈА

28. ЈУЛА 2013.

СВЕЧАНО ПРОСЛАВЉЕНА СЛАВА КСС

У недељу, 28. јула, 2013. године, наше КСС „Огњена Марија“ је прославило своју крсну славу свету великомученицу Марину - Огњену Марију. Свету литургију је служио парох, о. Владислав Шиповац а за певницом су одговарале чланице Кола Сестара, предвођене милозвучним гласом Евице Пантић.

Обред освећења славског знамења и крсног хлеба и кољива је извршено међу верним народом, где су сестре осетиле благодат Божију кроз сећање на велику светитељку Цркве Христове, Свету Марину (Огњену Марију), у чије име овдашње Коло ради и дела.

Млада домаћица овогодишње славе, Ковиљка Марић, је литургијско учешће узела заједно са својом породицом а за догодине се домаћинства прихватила још једна млада сестра ове парохије, Гордана Бјелановић, чија је ћерка Драгана део славског колача примила замењујући своју мајку која је боравила у Отаџбини.

Сви су потом угошћени у нашем пространом Светосавском Дому. Деца млађих фолклорних група „Авала“ су увеличали славски дан са игарама из Србије. Најмлађи су побрали највећи аплауз, као и млади хармоникаш Александар Богдановић који је на дан славе КСС прославио свој 16. рођендан.

Богат славски ручак је следио које је са љубављу и у слози припремљено. Заједно су радиле и старије и млађе сестре, као и сестре које су у Аустралији рођене, овде дошле пре једне или више деценија. Стара српска пословица гласи „слога кућу гради“ а то су чланице КСС „Огњена Марија“

показале током славе, код своје цркве Нове Лазарице.

Током ручка, свима присутнима се обратио свештеник о. Владислав Шиповац, пожеливши добродошлицу свима, а посебно браћи и сестрама из цркава Мелбурна и Викторије, који су дошли да овај дан проведу са нама. Уједно се захвалио свим сестрама које су несебично радиле током године и на дан славе, подсетивши све присутне да су сестре увек биле уз своју цркву и да су својим радом и трудом увек унапређивале живот цркве и целокупне заједнице.

Гостима се обратила домаћица славе, Ковиљка Марић, која се захвалила свим сестрама за помоћ око спремања и свима присутнима који су улепшали славу.

Чланови црквеног одбора цркве Светога Саве су се захвалили свима на доприносу и прилогу током славског ручка а посебно домаћинима, породици Марић, који су обећали микрофон и пратећи звучни систем од \$500 за коришћење током приредби. То су учинили за сву децу ове парохије који редовно рецитују на представама.

ПРОСВЕТА – ОВДЕ И ТАМО

Сама српска реч, просвета, има много извишеније значење него модернији термин „едукација“. Просветити се значи да, осим учења, човеков ум се узвисије (ка Богу) и тако право просвећење не бива без Божије благодати.

Стање школства и просвете у Србији многи сматрају да је много боље него овде у Аустралији. Можда се више и опширније градиво учи у Србији али да ли је то довољно да се човек „просвети“?

Познати светски научници говоре да више фактора утиче на успех једног ученика/ученице и да је врло важно за родитеље да имају то на уму када раде са својом децом.

Кућни одгој и односи, стање у друштву и економији, генетика, реална очекивања и родитеља и самог ученика, ментално стање ученика, калибар наставника и наставног програма.

Све су то фактори који утичу на исход „просвећења“.

Преносимо вам говор професорке Рајне Драгичевић са филолошког факултета у Београду, које је недавно објављен у штампи.

Драги моји студенти, поштоване колеге, будући професори,

На дан када смо прослављали ваше апсолвентско вече, одложен је матурски испит малих матураната јер су се тестови које је требало да попуњавају појавили у јавности. Овај догађај само је једна од бројних манифестација урушености нашег просветног система, као и друштвеног система у свим областима.

Долазећи на ваше вече и гледајући вас онако дотеране, насмејане, младе и пуне позитивне енергије, размишљала сам о томе хоћете ли успети да задржите тај оптимизам и када дипломирате и када се суочите с ниским платама, недовољним уважавањем профес-

орске професије, прилично незаинтересованим ученицима, родитељима који су увек на страни своје деце (чак и ако је то на њихову штету), различитим притисцима и омаловажавањем.

Много тога око вас убијаће вам мотивацију. Ипак, ако мене питате, на листи врхунских занимања налазе се следећа: професор, лекар, адвокат, судија, инжењер, још једном, професор. Ако питате све родитеље овог света чиме би желели да се њихова деца баве, одговорите вам на исти начин.

Разноразни неписмени и полуписмени људи данас себе олако могу назвати некаквим PR-овима или менаџерима, необразоване водитељке себе зову новинаркама, а фолк-певачице уметницама, да и не говорим о арт директорима, бизнис консултантима, бек-офис администраторима, велнес консултантима, ивент координаторима, копи-принт оператерима, маркетинг консултантима, офис-асистентима, портфолио-менаџерима, продукт дизајнерима.

Иза звучних назива занимања најчешће се крију фолиранти који мисле да се углед може стећи преко ноћи, крију се они који нису имали издржај да заврше факултет који су започели, они који мењају занимања и професије као прљаве чарапе. Немојте заборавити да се професором, лекаром или судијом нико не може самопрозвати.

Поносите се својим занимањем које се може стећи само упорним, вредним радом, одрицањем, неспавањем и вишегодишњим самосавладавањем и самоодрицањем. Не дозволите да вам бахати, хвалисави и самоуверени власници разноразних ресторана, фирми, приватних авиона, луксузних станова држе лекције о успеху, јер ВИ СТЕ ПРОФЕСОРИ, а они су само власници квадратних метара!

Покушавају да омаловаже професорско занимање. Имајте на уму то да сте ви чувари достојанства своје професије. Знање професора стиче се са пуно труда, али још више муке треба уложити у знање како носити ту важну титулу. Водите рачуна о начину на који се понашате и када нисте у школи, размишљајте о свом одевању, ставу, односу према колегама, према ученицима и њиховим родитељима.

Ако себе срозате у сопственим очима, онда ће вас и околина гледати са омаловажавањем. Будите поносни, самоуверени, будите спремни да учите и да се доживотно усавршавате, јер ВИ СТЕ ПРОФЕСОРИ!

Волите своје ученике. Упознајте их са оним племенитим што носе у себи, а чега често нису свесни. Извучите оно најбоље из њих.

Подигните им углед у њиховим сопственим очима. Нипошто им не поклањајте оцене, али им стално омогућавајте да поправе оцене које имају. Препознајте и поштујте њихов труд. Покажите им да могу бити успешни ако раде. Не убијајте им вољу.

Професорски ауторитет не стиче се претераном строгошћу и самовољом, већ праведношћу и недвосмисленим договором којег обе стране треба да се придржавају. Хвалите најбоље јер ћете тиме инспирисати и остале да се потруде и понекад буду најбољи. Пружајте шансу многима да понекад буду најбољи.

Немојте бити другари са својим ученицима и покушавати да им се на тај начин приближите. Ви треба да постављате правила у својој учионици, да одређујете границе, да држите конце у својим рукама, јер они су ученици, а ВИ СТЕ ПРОФЕСОРИ!

Не заборавите да ћете предавати главни предмет, први у рубрици у дневнику, и да ћете са својим ученицима проводити више времена од свих осталих професора. Ваш утицај на ученике биће најважнији. Будите свесни те одговорности. Као професори српског језика, ви сте чувари нашег језика и културе.

Учите ученике да воле своју земљу. Често се може чути како професори својим најбољим ученицима саветују да што пре оду одавде. Почело је да се подразумева да је најбољи успех у школи сигурна пропусница за одлазак из Србије. Хајде да преокренемо перспективу! Укажите најбољим ученицима на то да треба да остану у Србији јер ће јој, као најбољи, помоћи да се опорави и постане боље место за живот. Не дозволите им да оду и да препусте земљу свакојаком олошу!

Зацртајте им као животни задатак да се боре против живог блата у које тонемо. Усадите им осећај за друштвену одговорност и објасните им да ову земљу нико не може очистити осим њих. Ако се потрудите, видећете да ће вас ђаци послушати, јер ВИ СТЕ ПРОФЕСОРИ!

Будите уверени да семе свих економских, политичких, културних, моралних реформи у овој земљи може да проклија само у породици, али и у вашој учионици, и то управо на часовима српског језика и књижевности! Зато се трудите да будете узор својим ученицима.

Крените у рат против свих старлета, спонзоруша, певачица, манекенки, тајкуна, бизнисмена и победите их. Ви им морате постати оријентациона тачка, светионик у животу! За тај рат имате 45 минута дневно скоро сваког радног дана, а то није мало. Победићете тако што ћете дати све од себе да саржаје које треба да представите својим ученицима учините занимљивим, узбудљивим, свежим. Успећете у томе само ако много знате, ако

волите оно што радите и ако сте посвећени.

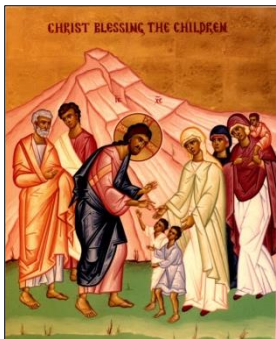
Ученици то могу да препознају, и то непогрешиво. Не обазирите се на чињеницу да се неке ваше колеге не припремају за часове, да многи ништа не раде, а примају плату, не обазирите се на трулеж око себе и не предајте му се! Нека ваш час буде оаза знања у свеопштој пустињи, светла тачка у мраку, зрно смисла у бесмислу.

Ви имате мисију: ако успете да повратите ауторитет школе и знања (а то се не може постићи ниједним законом, већ ентузијазмом професора), падаће као домине све препреке ка бољем животу у Србији. Од часа српског до економских реформи! Од часа српског до борбе против корупције! Од часа српског до космоса!

Ваша моћ је огромна и ваш задатак је од стратешког значаја. У томе је разлика између вас и различитих менаџера, консултаната, координатора, администратора, оператера, богатих власника локала и осталих експерата за продавање магле. У њиховим рукама су пројекти, локали, авиони и камиони, а у вашим рукама је будућност ове земље. Никада немојте заборавити: ВИ СТЕ ПРОФЕСОРИ!

PARENTS AS ROLE MODELS

Following is a list of questions posed at a recent parenting conference, held in the city of Melbourne.

Not only does each point make sense, but as practising Orthodox Christians, we should already be followers of them as they are all covered in the Holy Bible and in the lives of the Saints of our Church.

If we haven't been doing a great job, remember, it is never too late to pick up your game.

Being a worthy role model is always rewarding.

If we can start doing things with more energy and thoughtfulness and love, our new level of energy and performance will inspire our whole family to live with more passion and zeal.

1. Do you model a life of energy and purpose, where you feel vibrant and alive, or does your life include things, that you constantly complain about and profess to hate?
2. Do you model taking good care of yourself physically, or do you eat junk food, continue to be overweight, smoke cigarettes or not exercise?
3. Do you effectively resolve conflicts with other people, or do you withdraw, stomp your feet, slam doors, get mad or do everything you can to avoid confrontations?
4. Does your family see you handling life's disappointments with a rational, positive strategy?
5. Do you model financial responsibility with regard to your bills and dealings, or do you overindulge and live beyond your means?
6. Do you model high morals by avoiding such behaviours as gossiping, lying, cheating and swearing?
7. Do you model social responsibility by volunteering at your church, school, sporting clubs, community groups etc.?
8. Do you model properly defined self-worth and self-esteem based on character traits?
9. Does your family see you reaching for something more, or have you gotten too comfortable in the non-threatening sameness of your life?
10. Do you model competency in situations, or does fear slip into your interactions?
11. Do you approach problems and setbacks as opportunities, or label every problem a crisis?
12. Do you model relationships with other people that are loving, affirming and supportive, or do you criticise other people, tear them down or talk behind their backs?
13. Do you go through the day with energy, feeling alive, or are you constantly tired, stressed, emotionally flat or even depressed, worried and unhappy?
14. Do you spend genuine time with your family, including being involved in and supporting their activities, or do you make excuses because you've "got too much on your plate"?

Редовна Годишња Скупштина ЦО „Св Сава“ 2013/14.

У недељу, 25. августа, 2013. одржана је редовна Годишња Скупштина наше Српске Православне ЦО „Св Сава“, у малој црквеној сали, са почетком у 1:05 по подне после свете литургије.

На крају литургије, у цркви је уручена вредна икона Светога Саве са позлатом од стране породица Божић, Касемовић и Бјелановић. Икона је са Врачара.

Скупштина је почела са молитвом и прозивом чланства где је учешће узело 33 пуноправна члана, а 11 чланова је послало своју пуномоћ, од укупних 70 чланова. Следили су извештаји, које су поднели: свештеник, председник, секретар, благајник, књиговођа, ко-ординатор школе, вођа фолклора, председница КСС, пензионери, и надзорни одбор.

Сви су извештаји прихваћени од већине присутних (са неким предлозима), и стари црквени одбор је разрешен.

Следећа тачка Скупштине је била да се изабере један делегат, и заменик који ће представљати нашу црквену општину на Сабору Митрополије које се одржава сваке две године. Душан Шолаја је изабран за делегата а Јован Радовановић за заменика.

Због повлачења г. Душана Шолаје са места повереника (trustee) имовине наше црквене општине, Скупштине је једногласно изабрала г. Видоја Обрадовића, великог радника на нашем имању.

Главни предлог око радова у наредној години су се тицали радова око преуређења црквених сала, првенствено мале, о чему се говори и планира већ дужи времена.

За председника црквене општине, прихватио се Недељко Божић, и потом је састављен следећи црквени одбор:

Парох:	о. Владислав Шиповац
Председник:	Недељко Божић
I подпредседник:	Милан Блажановић
II подпредседник:	Весна Касемовић
Секретар:	о. Владислав Шиповац
Благајник:	Самојко Мирковић
Књиговођа:	Јован Радовановић
Тутори:	Маринко Мијатовић, Милан Блажановић, Милијан Кулинчевић, Зоран Радосављевић, Илија Мијатовић
Ко-ординатор школе:	о. Владислав Шиповац
Вођа Фолклора:	Весна Касемовић
Издавање сала:	Недељко Божић
Одржавање сала:	Радован Дамјанац
Особље за бар:	Влајко Бошњак, Илија Мијатовић

Пред Скупштином је изабран следећи надзорни одбор:

- Станиша Јовановић, Јово Драгић и Родољуб Буцало

НАПОМЕНА: Одржавање црквеног имања ће обављати Видоје Обрадовић, Никола Вујанић и Зоран Радосављевић, али без обавезе да уђу у црквени одбор и да присуствују седницама.

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ ОД 22. ЈУНА 2013. ДО 22. СЕПТЕМБРА 2013.

РЕДОВНИХ НЕДЕЉА И ПРАЗНИКА

Зор. Радосављевић	50	Невенка К	10	Светл. Михајловић	20
Пор. Стојковић	40	Пор. Буцало		Рада Грујић (за	
Пор. Вукмировић	100	(за здравље)	50	+ Серафина)	30
Данијел и Ребека		(за +Велу Будеша)	30	Мил. Блажановић	50
Радосављевић	50	Бранимир Гуглета	50	Аца Грујић	50
Данијела Живак	20	Љубица Вујичић	10	Самојко и Марица	
Милов. Михајловић	50	Пор. Скочајић	20	Мирковић	
Нада Караћ	20	Марко Зечевић	50	(за +Драгана)	100
Предраг Глигоревић	10	Славица, Лана и		Немања,	
Слоб. Глигоревић	10	Маја Јовановић	20	Александра и	
Миодраг Бјелановић	50	Јулиан А Баровић	50	Мирјана	
Ненад Глигоревић	10	Биљана Сворцан	15	Мијатовић	60
Мара Глигоревић	10	Пор. Скочајић	30	Петар Трпевски	50
Обрад Глигоревић	20	Пор. Вукчевић	200	Јасна Букарица	20
Пор. Божић ВВСДСЕ	70	Аца Грујић	50		

СЛАВА КОЛА СРПСКИХ СЕСТАРА 2013.

Стана Караћ	20	Ненад Глигоревић	10	Жељко и Милка	
Митра Токић	20	Мара Глигоревић	10	Ковачевић	20
Стојанка Божић	20	Обрад Глигоревић	20	Бранка Б (за	
Вуле и Злата		Далиборка Зек.	20	+тетку Славојку)	20
Богуновић	100	Станомир Бутина	20	Анђа Аперлић и	
Н и Н Килибарда	20	Стефан Цвјетковић	20	Јелена(за +Санка)	50
Пред. Глигоревић	10	Свето и Сава		Радица Грујић	
Слободанка		Драговић	20	(за +Серафина)	30
Глигоревић	10	Миломир Караћ	50		

Са ручка на слави КСС „Огњена Марија“ 2013.

Домаћица славе:		Радомирка Гашић	20	Пор. Кожул	40
Ковиљка Марић		Милан Штета	20	Цвијетин Јевтић	20
са породицом	500	Жаклина Ђорђевић	20	Љбиља и Драгица	20
КСС Brunswick	100	Станомир Бутина	20	Рада Стамболија	15
ЦО Langwarrin	100	Тања Ромић	30	Јов. Благојевић	10
Душан Шолаја	50	Мирко Добријевић	20	Слоб. Јаковљевић	10
Живана Јовановић	20	Ненад и Мара		Пор. Ђурић	20
Зоран Караћ	50	Глигоревић	20	Нино Стојановић	10
Миломир Караћ	50	Предраг и Слоб.		Божо Живак	50
Богдановић	40	Глигоревић	20	Неђо Килибарда	20
Гоца Андрић	10	Бранка	20	Јово Живак	50
Костадинка Пиргић	10	Милена	20	Пор. Живановић	20
Мица Кулинчевић	10	Дока Шиповац	30	Е. Думитрашков	10
Анђа Аперлић	30	Радован Дамјанац	20	Мишо и Ружа	
Пор. Вујовић	25	Раде Берак	50	Николић	50
Пор. Момчиловић	20	Славица Удовичић	20	Милка Грмуша	50
Пор. Рашовић	20	Вера	10	Бранко Гуглета	50
Божо Брђанин	20	Зорка и Рада	20	Миле Лазић	20
Милорад Ђерић	30	Вера	7	Ђуро и Мар. Лазић	50
Рако и Јела Кравић	50	Н Н	30	Пор. Јелача	70
Ђорђе Белић	20	Пор. Батаковић	50	Драган	30
Петар Дончевски	10	Б и Б Љиљак	30	Бранко и Бобан	20
Миленко Сандић	10	Раде Вигњевић	30	Пор. Дувњак	50

Слава КСС „Огњена Марија“ 2013. (наставак)

Радомир Јосиповић	50	Никола и Вера	Цвита Гавриловић	10
Марија	20	Бараћ	Лука Драгојло	20
Алекс и В Шиповац	30	Млад. Младеновић	Никола и Нада	
МБМ Буквић	50	Милов. Касемовић	Вујанић	30
Радомир	20	Миод. Бјелановић	Љубо. Наградаћ	20
Слађана Мучалов	50	Бошко Суботић	Митра Токић	20
Јованка Јовановић	50	Стојанка Сворцан	Стојанка Божић	30
Драговић	10	Марија Живковић	Пор. Караћ	20
Милева Зечевић	20	Дара и Анђа	Стана Караћ	20
Сп. и М. Обрадовић	20	Сн. Дербогосијан	Мил. Блажановић	50
Славко и Ј. Тркуља	40	Нада Богдановић	Нада Караћ	50
Вера Богдановић	50	Рада Ранковић	Драгица	10
Топл. Стојановић	20	Јован Марић	Радојка	10
Миле и Мира		Пеђа Мицић	Мара	10
Косановић	20	Габр. Лукетић	Јовица и Милица	20
Слободан и Евица		Пор. Вујновић	Владо и Нада	20
Пантић	20	Илија Сокић	Мирко Бркић	20

РЕДОВНИХ НЕДЕЉА И ПРАЗНИКА

Ацо, Александра		Пор. Андрић	20	Младенко	
и Раденка		Радомир, Андрија и		Зекановић	10
Суботић	100	Мира Глигоревић	30	Данијела Божић	10
Госпава, Вида,		Слободан Калем	50	Радован Дамјанац	50
Биљана и Нада		Ђорђе и Драгиња		Душан и Весна	
Караћ	60	Кешић	100	Бошњак	50
Цвјетко Јевтић	20	Зора Живак	20	Лазар и Смиља	
Далиборка		Споменко Будеша	20	Марјановић	
Зекановић	50	Самојко и Марица		(за здравље унука	
Љубомир		Мирковић	30	Саре и Емилије)	20
Стефановић	50	МРАНЛ Крпић	20	Млад. Зекановић	10
Исидора Живанић	15	Татјана Зекановић	10	Данијела Божић	10
Пор. Буцало	50	Марко Јовановић	20	Нем. Зекановић	10
Звездана Бутина	10	Славен и Зоран		Татјана Зекановић	10
ФК Fitzroy Србија	100	Скочајић	20	Пор. Драгутиновић	50
Милош Пецић	20	Ариана Килибарда	20	Марина и Мица	
Неда Станковић	10	Радомир, Мира и		Пјевач	25
Анђелка Божић	10	Андрија		Никола и Сандра	
Младен Божић	10	Глигоревић	40	Ђукић	200
Породица Грујић		Јела Мирић	50	Споменка Кајтаз	50
(за +Серафина)	300	Пор. Јевђевић	50	Јов. Аврамовић	10
Стојан и Евица		Милан и Недељка		Манојло Поповић	
Секулић	100	Митровић	50	(за покој душе	
Елвис Секулић	100	Лазо Лазић	20	+Милке)	100
Смиља Спасић	100	Ацо Суботић	100	Милан Јовић	20

ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК

Никола Вујанић	20	Милош Вукчевић	20	Драган, Мара,	
Милорад Скочајић	10	Живана Јовановић		Младен, Бранкица	
Радмила Самарцић	50	(Српски Глас)	100	Бркљач	200
Лука Драгојло	20	Радован Дамјанац	50		

ДРАГА БРАЋО И СЕСТРЕ,

ВАШИМ ПРИЛОЗИМА И ЖРТВОМ ПОМАЖЕТЕ МИСИЈУ СВОЈЕ СВЕТЕ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ. ИАКО ДАЛЕКО ОД ОТАЏБИНЕ, СРПСКО ИМЕ И ДАЉЕ ЖИВИ И ДЕЛА ОВДЕ У МЕЛБРУНУ И ШИРОМ АУСТРАЛИЈЕ.

Серафин Грујић је рођен у Церемошњи, код Кучева, 1936. године, од оца Панта и мајке Миленка као трећи и најмлађи син. После завршене основне школе, одлази у Кучево да изучава шнајдерски занат.

1955. упознаје Радославку Николић са којом ствара породицу, добивши сина Александра 1956., и онда после одслужења војног рока, и ћерку Ану 1960.

Уз помоћ ујака и ујне, Драгића и Катарине Јанковић, Серафин стиже у Аустралију 1967. где на кратко борави у Мелбурн па потом одлази у Перт на рад. Скупивши новца и уз помоћ Цркве, доводи своју супругу и децу у Аустралију 1969. који стижу у исти дан када добија кључеве за свој нови дом у Ферфилду.

Серафин наставља да ради као шнајдер до свога пензионисања 1994. потом уживајући са својом породицом на фарми, мору и у природи.

Током свога живота у новој земљи, био је редован парохијанин своје цркве Светога Саве, у Калтону као и у Гринзбари.

Упокојио се у Господу на Ивањдан, 7. јула, 2013. и сахрањен је на манастирском гробљу у Илајну на Петровдан.

*** **

The late **Serafin Grujic** was born in the village of Ceremosnja in 1936 as the youngest of three sons to Panta and Milenka. After completing primary school he moved to Kucevo, completing a trade as a tailor.

In 1955 he married his beloved wife Radoslavka (Nikolic) with whom he had a son Aleksandar in 1956 and after completing military service a daughter Ana born in 1960.

In 1967 he migrated to Australia being invited by his uncle and aunt, Dragic and Katica Jankovic. Arriving in Australia, he lived with his the Jankovics for three months in Melbourne before travelling to Perth to work as a tailor. Returning to Melbourne and working to save money, Serafin brought out his wife and children to Australia with the assistance of the Serbian Orthodox Church.

Rada, Aca and Ana arrived in Melbourne from Serbia on 8 August 1969 and moved into their new house in Fairfield, receiving the keys to their new house the same day they arrived.

Aca blessed Serafin with three grandsons: Lucan, Yovan and Adam, and Ana with four granddaughters: Joanne, Kelly, Katherine and Samantha.

Serafin continued to work as a tailor up to 1994 when he retired, which gave him the time to do what he loved best, enjoying time with his family on his farm, at the beach and in nature.

Throughout his life in Australia, Serafin was a regular parishioner of our Church of St Sava, in Carlton as well as in Greensborough.

He reposed in the Lord on the date we celebrate the Birth of St John the Baptist (7 July 2013) and buried at the St Sava Monastery in Elaine.

+МИЛА (МИЛКА) ПОПОВИЋ 1939-2013.

Мила (Милка) Поповић је рођена у селу Мокро, у Херцеговини, 30. децембра, 1939. године као Мила Шашић.

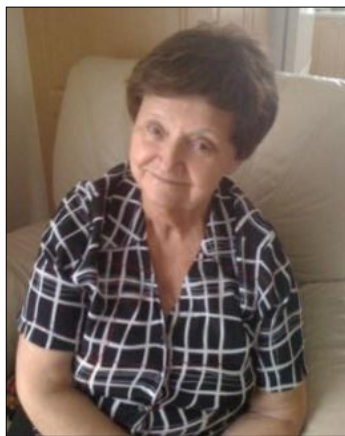
Као дете, остаје без оца кога није упамтила, а због рата и немаштине, њена мајка, као удовица, одлази у Нови Сад на рад, да бих после рата прихватила своје две ћерке Јању и Милу код себе у Новом Саду.

Са удајом своје сестре Јање 1952. године, Мила остаје са мајком у Новом Саду. После неколико година, Мила упознаје свог животног сапутника, Манојла Поповића да би се венчали 1961. године. У браку Господ Бог им подарује ћерку Снежану и сина Зорана.

Ради бољег живота, млада породица Поповић напушта Отаџбину и досељавају се у Аустралију 28. августа 1969., на дан Велике Госпојине, на празник који је много поштовала и који јој је много значао током целог овоземаљског живота као велика радница Савезног Кола Српских Сестара.

После неколико месеци у хостелу у Nunawading, породица купује своју прву кућу у близини остајући у Nunawading те исте 1969.

1983. Поповићи се пресељавају у нову кућу у Viewbank где Милка остаје до краја свога живота.

Манојло и Милка одмах постају активни чланови цркве у Калтону, укључујући се у црквеном животу и у радовима који су тада били потребни. Ово је била права реткост међу тадашњим млађим досељеницима.

Милка је била активна чланица КСС од првог дана и

вишегодишња председница „Огњене Марије“, предводећи КСС преко 20 година, често пута под тешким условима где је било потребно да се ради и ствара. Поготову, тих година, крајем 70-их, преко 80-их па до 90-их када су се градиле сале, парохијска кућа и црква.

Током борбе са болешћу, Милка је остала храбра и упорна као и током целог свог живота. Борила се до задњег даха, никада не показујући својим најмилијима у каквом је стању.

+ ВЕЧНАЈА ПАМЈАТ + MEMORY ETERNAL + ВЕЧАН СПОМЕН +

Са радошћу је примила свету тајну причешћа из болесничке постеље на неколико дана пред упокојење.

Испустила је своју племениту душу 14. септембра 2013. године а на дан Мале Госпојине, сахрањена је на Arthurs Creek гробљу.

**Као што је чинила много година...
Сестра Милка дочекује бадњак
испред светог храма.**

**На дан славе КСС 2011.
+ Милка прима грамату од Владике
за дугогодишњи рад у КСС.**

Покојна Милка оставља свог супруга Манојла, ћерку Снежану, сина Зорана, зета Славка, снају Наду, као и унучад: Милоша, Горана, Марка и Кристијана да вечно тугују за њом, а поносни што су имали такву супругу, мајку, ташту, свекрву и бабу.

Сестра Милко,

*Била си пример верујуће слушкиње Божије, увек радећи,
стварајући и жртвујући се за своју породицу и Цркву.
Оставила си свој печат на сваком подухвату у животу
наше црквене заједнице.*

Док се радило у Калтону, била си ту.

*Док су се градиле сале, дочекивала си и испраћала
раднике и добротворе.*

*За нову цркву у Гринзбари, заједно са својом породицом
си део себе уградила, и материјално и духовно.*

*И вољени Нови Каленић си носила у срцу до задњег даха.
Нека ти је вечан спомен и хвала.*

Вечито захвални,

свештеник са вернима цркве Светог Саве у Гринзбари.

Објављено у Српском Гласу, 20. септ. 2013.

Putujete bilo gde у свету и Аустралији!
Желите да будете брзо и ефикасно услужени!
Са пуним поверењем контактирајте

MAJU DRLJAČA

(03) 9793 3111
maja_drljaca@yahoo.com.au

ПОПРАВЉАМ МАШИНЕ ЗА КОШЕЊЕ ТРАВЕ

Четворотактне и двотактне

Wipper Snippers & Brushcutters

ПРОДАЈЕМ ПОЛОВНЕ КОСАЧИЦЕ

Назовите
МАРКА ЗЕЧЕВИЋА

9457 6443

Palling Fences, Picket Fences & Gates

**Раденко
Суботић**

Тел: 9436 4073 Моб: 0402 216 821

**Hall's
Funeral Services**

15 Station Street,
Diamond Creek
VIC 3089

Назовите Памелу Јеремиић
Т: 9434 7036 М: 0419 533 104

МАТЕРИСАЊЕ

Rendering & Solid
Plastering
Mortar or Acrylic
Primer or Clear
Sealer
Texture & Graffiato
Modern &
Traditional Colours

Недељко Божић: 0402 909 182

PLUMBER

- Kitchen, Bathroom and laundry renovations
 - General plumbing maintenance specialist
 - Split System Airconditioning Installation
- Emergency Service
Call Milan on 0421-932-083
Licensed Plumber

За оглас у Светосавнику назовите
0411 749 516

BeogradOnline.com

КЊИГЕ - ЦД -
ФИЛМОВИ

SHOP 7
DANDENONG
ARCADE
236 LONSDALE ST.
DANDENONG VIC
3175

Нина & Борге
Петровић
(03) 9793 9755

JUSTICE OF THE PEACE

За оверу ваших докумената, за пошребу
у Аустралији и даље, обрађијте се за
БЕСПЛАТНУ УСЛУГУ у регистрованом
МИРНОМ СУДИЈИ (Justice of the Peace)

НИНУ СТОЈАНОВИЋУ
0422 606 880 & (03) 9437 6070

Ми разумемо ваше потребе
и познајемо српске обичаје

We serve all suburbs in Melbourne
and we are located at:
Cnr Cruce & Mary Sts. PRESTON
Cnr Arthur St. & Victoria Cres. ST ALBANS

Позовите у
свако доба дана
(03) 9480 1477

JENSEN
FUNERALS
Traditional Serbian
Orthodox Funerals

CONCRETE

*Мајстор за све врсте
бетонских радова*

Вуле Богуновић
Тел: **(03) 9434 5190**
Моб: **0408 365 214**

Yellow Brick Road
Wealth Management

За све врсте кредита и финансијских услуга
обратите се **ЉУБОМИРУ СТЕВАНОВИЋУ**
0411 963 960

1A/12 Jamieson Street, Cheltenham VIC 3192

THE SERBIAN WEEKLY NEWSPAPER PRINTED IN SERBIAN SCRIPT CYRILLIC

СРПСКИ ГЛАС

SERBIAN VOICE WEEKLY
www.srpskiglas.com
serbvoice@bigpond.com

Тел **(03) 9306 4100 (04) 01818 663**
122 Snell Grove, Oak Park 3046 VIC

VHS to DVD

Како се мења време, тако и
технологија са њим.
Ускоро, ваше видео
касете на којима чувате важне
успомене као што су:

**СВАДБЕ
КРШТЕЊА
РОЂЕНДАНИ
СЛАВЕ
И СВЕ ДРУГО...**
нећете моћи гледати!

Дигитална технологија, међутим,
омогућава вам да све то сачувате заувек.
На вама је да одлучите да ли ћете
ваше **VHS** видео касете да ставите на
DVD диск или **USB Stick**.

Назовите:
0412 563 610
или пишите на:
radesign58@gmail.com

900 ГОДИНА
СТЕФАНА НЕМАНЂЕ

Гарничарски Танајски

РАЗНОХОДА

МУЗИКА И
ГНЕЦИЈАНИТЕТИ
СА РАМЊА И
РОШТИЊА ПОД
ШАТОРОМ

15. ЈУБИЛАРНИ

*Jumping
Castle*
ЗА ДЕЦУ

SVETOSAVNIK 106 - ST SAVA PARISH PUBLICATION - JUNE 2013

С А Б О Р
ЕРПЕКОВ ФОКЛОРА